

● Metin Mert

Güz Yağmuru

Güz yağmuru derim solgun ve yaşlı
Bir dostum var benim dal gibi ince
Yüzü çizgi çizgi bağı da başlı
Tutuşur elleri beni görünce

Arayı uzatsam gözleri yolda
Sitemkâr sözleri döşenip durur.
Unutmak olur mu seven bir kulda
Deyip iç geçirir bana duyurur.

Güz akşamlarında dinlerken onu
Usul usul, ince yağmurlar yağar
Uzak denizlerde her günün sonu
Sesine dokunur eski rüzgârlar.

Hâlini sormaya uğradım geçen
Onulmaz dertleri bükmüş belini
Bir ömür çileden gömlekler biçen
Yalnızlık titretti gönül telini.

Ne bahçe ne bu ev, artık yok aram
Damlayan musluklar, senelerce yas
Şu çatı altında kalsın hatıram
Kalmadı içimde dünyaya heves.

Ekildik biçilcez göremem belki
Günlerim sayılı, menzirim yakın
Ertesi sabaha eremem belki
Hakkını helal et unutma sakın

